

דף עו.

עין משפט א. אה"ע סימן ה פעיף ו

ו. נסתם שביל^ה שכבת זרע, וחזר לראות בשביל שמשתיין בו פסול.

עין משפט ב.ג.ד. אה"ע סימן ה פעיף ד

ד. ניקב למטה מהעטרה כשר. ובעטרה עצמה אם כשיראה שיכבת זרע יוצא מהנקב פסול ואם נסתם הנקב, חזר להכשירו.

עין משפט ה. אה"ע סימן כ פעיף ב

ב. ג. נשים המתחככות זו בזו אסור משום מעשה דארץ מצרים, ויש לאיש להקפיד על כך שאשתו או בנותיו לא יעשו כן.

עין משפט ו.ז.ז. אה"ע סימן ה פעיף א

א. א. פצוע דכא וכרות שפכה מותרים בגיורת ומשוחררת^ט ובשאר הספיקות ואפי' כהן, דהיות ואסורים לבוא בקהל אינן בקדושתן, ובספיקות לא גזרו בהם אבל בממזרת ודאית אסורים שהרי אסורה מן התורה. ויש מתירים^י פצוע דכא וכרות שפכה בממזרת.

ה. ומשמע דאם רואה ש"ז משני השבילים לא נפסל לקהל כך משמע מלשון השו"ע והוא בסעיף ט' ומיבמות ע"ו כרבא. וה"ה ששניהם מוציאים מי רגליים לא נפסל.

ט. מיבמות דף ע' ע"א. ופצוע דכא וכרות שפכה כהן הוא עדיין, אע"פ שאינו בקדושתו. אך משמע מהשו"ע דכזר גמור. ותמוה דהרמב"ם כתב דאוכל קודשי קדשים ותרומה דלא גרע מעבד כהן. וה"ה פצוע דכא כהן או כרות שפכה מותר בגרושה וחללה כ"כ הח"מ.

י. וטעמם שהרי גם כהן אסור מן התורה בגיורת, ופצוע דכא כהן מותר בכל וא"כ דה"ה לממזרת. כ"כ בעזר מקדש.

דף עו:

אה"ע סימן ד פעיף ב

עין משפט א.

ב. עמוני ומואבי אסורין ואיסורן איסור עולם; אבל נקבותיהם מותרות מיד.

אה"ע סימן ד פעיף ג

עין משפט ב.

ג. ב. מצרי ואדומי, הוא ובנו שנולד לו אחר שנתגייר אסורים, ובן בנו שהוא דור שלישי, מותר לבוא בקהל. ומצרית שנתגיירה כשהיא מעוברת, בנה שני.

ד. מקידושין ס"ז ע"ב. ואם היא בת מותרת לכהן ועיין בב"ש ס"ק ו'.